

Співчуття

Дмитро Павличко

Де ви, грузини, де ж ви, дагестанці?
Чечня розп'ята вже; прийдіть вночі
Поглянути, бо скоро (завтра вранці)
І вас розпнуть на крицянім мечі.

Вгородять довгі цвяхи в руки й ноги,
День зариває, мов гірська ріка.
І будете висіти вздовж дороги,
Неначе однодумці Спартака.

Москва криваво ножицями крає —
Підрівнює краї, мов бахромі;
Але Спартак за повстання вмирає,
А ви вмерете за співчуття йому.

За співчуття, котре не варте й кулі,
Ми всі загинем, чуєте, ми всі —
І ви також, мої брати послулі,
Мов на подушці, на м'якій сльозі!